فرصت به جوانان یا سخت‌گیری به تازه‌واردها؟

قسمت دوم

شکیبا افخمی‌راد

گفت و گو

کاهش کیفیت نمایش‌های روی صحنه در مشهد، یکی از موضوعاتی است که این روزها در محافل مختلف تئاتر مطرح می‌شود؛ اتفاقی که موجب نگرانی بسیاری از هنرمندان شده و ترس از بین رفتن اعتماد مخاطب پرشور مشهدی را به دنبال داشته است، از همین رو روز گذشته در صفحه هنر شهرآرا، دلایل این اتفاق را در گفت‌وگو با هنرمندان مشهدی، واکاوی و راه‌های برون‌رفت از این چالش را بررسی کردیم. در ادامه گزارش روز گذشته، امروز به سراغ سه هنرمند تئاتری دیگر رفته‌ایم؛ هنرمندانی که ورود تعداد زیادی هنرجو به حوزه تئاتر را یکی از دلایل کاهش کیفیت آثار می‌دانند، ولی بر این باورند که باید به این افراد فرصت داده شود تا خودشان را ثابت کنند.

نمایی از تئاتر «بیست‌وهفت سالگی» که از آثار باکیفیت تئاتر امسال مشهد به شمار می‌آید

تأثیر تغییر ذائقه مردم بر کیفیت آثار

فرشید تمری، پیشکسوت تئاتر بر این باور است که کیفیت نمایش‌ها نسبت به سال‌های گذشته، کم‌شده‌است. او مهم‌ترین دلیل این اتفاق را حضور تعداد زیادی از هنرجویان نسل جوان بر روی صحنه تئاتر می‌داند. افرادی که وقتی به پختگی لازم برسند، کارهای متفاوتی ارائه خواهند کرد.

وی تاکید می‌کند: البته به استفاده از هنرجوها در نمایش‌ها باید مثبت هم نگاه کرد؛ چون به هرحال باید به جوان‌ترها میدان داد تا آنچه در قالب مبانی تئوری می‌آموزند، روی صحنه و در قالب اجرایی تجربه کنند.

این هنرمند یکی از تنها راه‌های موثر در روی صحنه رفتن آثار باکیفیت را تشکیل شورای فنی در سالن‌های تئاتر می‌داند؛ البته به نظر او انجمن نمایش و متولیان اصلی تئاتر هم باید برای این شورا، قواعد و ساختاری را تعریف کنند.

او با اشاره به تأثیر تغییر ذائقه مردم بر کیفیت آثار تولیدی بیان می‌کند: در ماه‌های قبل، تئاتری در مشهد روی صحنه رفت که اندیشه‌محور نبود و صرفا کاری برای سرگرمی محسوب می‌شد. اما این نمایش، فروش بسیار خوبی داشت؛ اتفاقی که بی‌شک برای بقیه اهالی تئاتر مشهد پیام دارد و باید به‌صورت جدی به این موضوع پرداخته شود.

محمد نیازی: بعد از کرونا ما مخاطب بیشتری داریم ولی کیفیت نمایش‌هایمان کاهش پیدا کرده‌است. این اتفاق می‌تواند به اعتماد تماشاگر ضربه بزند و باعث ریزش تعداد مخاطب شود

رفع مشکلات سخت‌افزاری

تمری از آسیب دیدن اعتماد مخاطب به دلیل روی صحنه رفتن آثار ضعیف، ابراز نگرانی می‌کند و می‌گوید: ما نباید زحمت‌هایی را که در طول این سال‌ها برای جذب مخاطب کشیده شده است، از بین ببریم.

او همچنین تاکید می‌کند: متولیان تئاتر ویژه انجمن هنرهای نمایشی، نباید تنها به رفع امور در قالب بروکراسی اداری بسنده کنند. آن‌ها باید برنامه‌ریزی و ساختاری را برای تئاتر تعریف کنند.

به نظر این هنرمند، گروه‌های جوان که درحال کسب تجربه هستند، باید سالن و مکان خاصی برای اجرا داشته باشند تا نه از فعالیت در تئاتر عقب بمانند و نه به اعتماد تماشاگر آسیب بزنند؛ البته او این نکته را نیز یادآوری می‌کند که برخی آثار هنرجویان، شاید مفهومی‌تر و بهتر از برخی نمایش‌های پیشکسوتان باشد. تمری همچنین پیشنهاد می‌دهد: تعیین سالن نباید فقط مخصوص جوان‌ترها باشد. ما می‌توانیم برای آثاری که صرفا با انگیزه درآمد و پول تولید می‌شوند، سالنی مخصوص درنظر بگیریم تا شاهد این ازهم گسیختگی و آشفتگی سالن‌های تئاترمان نباشیم. البته لازمه این کار، رفع مشکلات سخت‌افزاری تئاتر مشهد است. او یادآوری می‌کند: ما هیچ فضای رقابتی برای سالن‌های تئاترمان ایجاد نکرده‌ایم، درحالی‌که می‌توانیم جشنواره‌ای برای تولیدات تماشاخانه‌ها برگزار کنیم. این اتفاق در پایتخت هم رخ داده و نتیجه خیلی خوبی به همراه داشته‌است. به نظر این کارگردان، برگزاری جشنواره حتی شوراهای فنی سالن‌های مختلف را به رقابت سالم و درست با یکدیگر ترغیب می‌کند تا آثار خوبی را انتخاب کنند.

افزایش آثار کارگاهی

محمد نیازی، کارگردان تئاتر، نیز درباره زیاد شدن آثاری که هنرجوها در دوران پساکرونا تولید می‌کنند، می‌گوید: در دوران شیوع کرونا، بسیاری از هنرمندان که شغل اصلی‌شان تئاتر بود، دچار مشکل شدند و به آموزش تئاتر در آموزشگاه‌ها روی آوردند؛ اتفاقی که خروجی آموزشگاه‌ها را دوچندان کرد. او ادامه می‌دهد: این نیروها، نیاز به مکانی برای اجرا و بروز آنچه آموزش دیده بودند، داشتند. همچنین بنا به قولی که به آن‌ها داده شده‌بود، باید در کارهای کارگاهی حضور پیدا می‌کردند، بنابراین ما در دوران پساکرونا شاهد آثار کارگاهی زیادی هستیم که وارد بستر اصلی اجراهای عمومی و حرفه‌ای تئاتر مشهد شده‌اند.

فرشید تمری: گروه‌های جوان که درحال کسب تجربه هستند، باید سالن و مکان خاصی برای اجرا داشته باشند تا نه از فعالیت در تئاتر عقب بمانند و نه به اعتماد تماشاگر آسیب بزنند

نیازی با اشاره افزایش قیمت‌ها در دو سال اخیر، بیان می‌کند: تورم، هزینه تولید نمایش‌های حرفه‌ای را افزایش داده و چرخه اقتصادی تئاتر را با مشکل روبه‌رو کرده‌است. درواقع در دوران پیش از کرونا، اگر نمایشی با هزینه و قیمت بلیت مشخص تولید می‌شد و در گیشه موفق عمل می‌کرد، سودی نسبی برای تولیدکننده به‌همراه داشت. اما بعد از کرونا این اتفاق بسیار سخت شده‌است؛ چون هزینه‌های تولید یک نمایش تا ده‌برابر افزایش پیدا کرده، درحالی که نرخ بلیت تئاتر، نهایتا دو تا سه‌برابر شده‌است.

به گفته این کارگردان، شاید دیگر برای هنرمندان تئاتر نمی‌صرفد که با آن کیفیت قبل از کرونا کار کنند، بنابراین کیفیت نمایش‌هایشان افت محسوسی پیدا کرده‌است.

او یادآوری می‌کند: حضور هنرجوها در نمایش‌ها نیز باعث کمتر شدن هزینه‌های تولید می‌شود، از این‌رو کارگردانان به تولید آثار کارگاهی علاقه بیشتری پیدا کرده‌اند. اما به هرحال این آثار چون هیچ عنصر حرفه‌ای دیگری غیر از کارگردان و نویسنده ندارند، اثری هنرجویی محسوب می‌شوند که شاید سطح کیفی پایین‌تری داشته باشند.

نگرانی برای ریزش مخاطب

نیازی از فضای مجازی به‌عنوان تنها بستر دردسترس برای تبلیغات تئاتر نام می‌برد و بیان می‌کند: رشد فزاینده حضور مردم در فضای مجازی در دوران شیوع کرونا، اطلاع‌رسانی اجراهای یک نمایش را آسان‌تر کرده‌است؛ اتفاقی که افزایش نسبی تعداد مخاطبان را به‌همراه داشته‌است.

به گفته او ما مخاطب بیشتری داریم ولی کیفیت نمایش‌هایمان کاهش پیدا کرده‌است. این اتفاق می‌تواند به اعتماد تماشاگر ضربه بزند و باعث ریزش تعداد مخاطب شود.

نیازی ادامه می‌دهد: جلب دوباره اعتماد مخاطب باتوجه‌به شرایط اقتصادی کنونی، کار بسیار سختی است و اگر موفق به انجام این کار نشویم، ریزش سنگینی رخ خواهد داد.

وی همچنین با اشاره به کمبود سالن‌های تئاتر در مشهد تاکید می‌کند: پیش از کرونا، تعداد سالن‌ها تقریبا با تعداد نمایش‌ها، هم‌خوانی داشت. اما الان با افزایش فعالان حوزه تئاتر، با کمبود زیرساخت و سالن روبه‌رو هستیم.

کارگردان تئاتر کشورمان یادآوری می‌کند: ازآنجایی که کارگردانان، سالن‌ها را برای زمان محدودی دراختیار دارند، به‌سمت تولید آثار تجاری رفته‌اند؛ چون در طول سال، شاید یک‌بار بیشتر نتوانند سالنی را دراختیار بگیرند. در این وضعیت، نقش مسئولان فرهنگی تعیین‌کننده است؛ اینکه اجازه دهند هنرمند کارش را پیش ببرد و خودشان زیرساخت‌های لازم را فراهم کنند.

حسین اکبرپور: برخی آثار به‌دلیل داشتن پشتیبان و حامی مالی با افت کیفیت روبه‌رو شده‌اند؛ چون عوامل تولیدکننده احساس می‌کنند خلأ مالی پرشده است و انگیزه‌ای برای آفرینش اتفاقی هنری ندارند

وضعیت، اسفناک نیست

حسین اکبرپور، از کارگردانان تئاتر مشهد، نیز کیفیت آثار روی صحنه را متفاوت می‌داند و می‌گوید: به نظر من، وضعیت نمایش‌های روی صحنه بد و اسفناک نیست ولی قبول دارم که کیفیت آثار افت کرده است؛ اتفاقی طبیعی که به‌علت شیوع کرونا رخ داده‌است.

اما این روزها تئاتر پاگرفته و تماشاگران به سالن‌ها آمده‌اند که نوید روزهای خوبی را برای تئاتر می‌دهد.

او با اشاره به تعطیلی دوساله تئاتر و نمایش‌های زیادی که در صف اجرا مانده‌اند، بیان می‌کند: هر سال ما ورودی‌های جدیدی به حوزه تئاتر داشتیم که آثار مختلفی را روی صحنه می‌بردند، اما از آنجایی که جریان تئاتر سیال و رو به جلو بود، خیلی به چشم نمی‌آمدند. الان با باز شدن دوباره سالن‌ها، ما با حجم زیادی از هنرمندان جوانی روبه‌رو شده‌ایم که در ایام کرونا فرصت کار پیدا نکرده‌اند و می‌خواهند خودی نشان دهند. شاید به‌دلیل این حجم از ورود جوان‌هاست که فکر می‌کنیم کیفیت آثار افت کرده است.

این کارگردان یادآوری می‌کند: افراد حرفه‌ای‌تر با وسواس خاصی به تولید تئاتر ورود می‌کنند؛ وسواسی که در طول این دو سال هم بیشتر شده و فضا را برای کار کردن آن‌ها سخت‌تر کرده‌است. به نظرم ما باید صبر کنیم و ببینیم حداقل تا پایان سال چه اتفاقی رخ می‌دهد و بعد پرونده یک‌ساله تئاتر مشهد را بررسی کنیم؛ چون همیشه آثار خوب و بد یا با کیفیت و بی‌کیفیت تولید می‌شود، اما در برخی اوقات، چربش آثار خوب بیشتر است و در برخی مواقع، چربش آثار ضعیف.

وضعیت نامشخص انجمن نمایش

اکبرپور همچنین بر این باور است که برخی آثار به‌دلیل داشتن پشتیبان و حامی مالی با افت کیفیت روبه‌رو شده‌اند؛ چون عوامل تولیدکننده احساس می‌کنند خلأ مالی پر شده است و انگیزه‌ای برای آفرینش اتفاقی هنری ندارند.

او هم به زیاد شدن خروجی آموزشگاه‌ها در طول دو سال تعطیلی کرونا اشاره می‌کند؛ افرادی که به گفته این هنرمند، نیاز به حضور و تجربه کردن دارند.

کارگردان تئاتر شهرمان ادامه می‌دهد: هر اتفاق بد و خوبی، تبعاتی دارد ولی من بعید می‌دانم تبعات عجیب‌وغریبی گریبان‌گیر تئاتر مشهد شود، به‌دلیل اینکه تئاتر این شهر نیاز به هوای تازه و نسل تازه دارد. نسل تازه هم برای اینکه خودش را ثابت کند، نیاز به زمان دارد. من احساس می‌کنم باید به آن‌ها فرصت دهیم تا راه خودشان را پیدا کنند.

اکبرپور شرایط انجمن نمایش و تغییروتحولات در اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان را در وضعیت این روزهای تئاتر مشهد بی‌تأثیر نمی‌داند و بیان می‌کند: اعضای شورای نظارت جدید، تازه سر کار آمده‌اند و باید منتظر بمانیم تا خروجی یک‌ساله آن‌ها را ببینیم. از طرف دیگر ما به‌صورت رسمی دیگر انجمن نمایش نداریم که فعالیتی کند و پیگیری‌های لازم را انجام دهد؛ اتفاقی که بی‌شک بر اجرای نمایش‌های ضعیف تأثیرگذار بوده‌است.

به نظر او کسب دانش می‌تواند به جریان تئاتر مشهد کمک کند. اکبرپور در این باره می‌گوید: ما الان در شرایطی نیستیم که بگوییم با کسب تجربه، کارمان را در زمینه‌های مختلف هنرهای نمایشی مانند کارگردانی و بازیگری و... پیش می‌بریم، بلکه باید علمش را بیاموزیم.

با اسکن کد قسمت اول این گزارش را بخوانید

آرامش قبل از طوفان

عواملی که نمایشگر و تماشاگر تئاتر مشهد را به سمت آثار باکیفیت می‌برند

یادداشت

سیدجواد اشکذری
نویسنده و کارگردان تئاتر

«موفقیت» یک واژه نیست، بلکه یک جریان است؛ جریانی تأثیرگذار بر همه عرصه‌ها که رسیدن به آن به عوامل بسیاری بستگی دارد. واژه‌های بسیاری باید درکنار هم قرار بگیرند تا «موفقیت» رخ بدهد. بی‌تردید «کیفیت» از مهم‌ترین آن‌ها به شمار می‌آید. اما برای رسیدن به آن باید به تحلیل چند واژه رسید. اگر برای رشد تئاتر به مثابه فرهنگ، بخواهیم پشتوانه‌ای معرفی کنیم، قطعا به واژه «اقتصاد» می‌رسیم که برای رونق بخشی اقتصاد تئاتر باید به اهمیت چند واژه دست یابیم؛ «کالا»، «عرضه»، «تقاضا»، «فروشگاه» یا «مکان عرضه»، «قیمت» و «صف» واژه‌های اقتصادی هستند که در عرصه تئاتر به‌ترتیب به عناصری چون «اثر هنری»، «تولید»، «مخاطب»، «تماشاخانه»، «بلیت» و درنهایت «صف» یا همان «استقبال» تعریف می‌شوند.

همان‌طور که واژه مشترک در «اقتصاد» و نیز در «تئاتر»، «کیفیت» است، بدون شک در واژه ترکیبی «اقتصاد تئاتر» هم «کیفیت» یا «بی‌کیفیت» بودن آثار ارائه‌شده بر «رونق‌بخشی» و «رکورد» و «بحران» آن‌ها تأثیر متقابل می‌گذارد. اگر آثار هنری از همه لحاظ کیفیت خوبی نداشته باشند، میزان تقاضا که مخاطب است، کم می‌شود و بر روی «تولید اثر» تأثیر خواهد گذاشت و دیگر چیزی به‌عنوان «صف تماشاگر» نخواهیم دید و تماشاخانه‌ها که بیشتر خصوصی هستند، ورشکسته خواهند شد و آنچه «تئاتر حرفه‌ای» و «معیشت هنرمند» می‌نامیم، بر تئاتر مشهد تاثیرات شگرفی خواهد گذاشت، بنابراین کیفیت آثار هنری از مهم‌ترین وجه رونق‌بخشی تئاتر مشهد به‌شمار می‌آید. همان‌طور که «رونق» تئاتر با ریتم کند به‌وجود آمد و سال‌ها زمان برد، فاصله گرفتن از اقتصاد و استقبال نکردن تماشاگران هم با همین ریتم ادامه خواهد یافت و در زمانی طولانی‌تر خود را به شکل «بحران تماشاگر» نشان خواهد داد؛ بحرانی که حکایت از آرامش قبل از طوفان دارد؛ طوفانی که منشأ آن، بی‌کیفیتی محتوایی و اجرایی برخی آثار روی صحنه است. اگر این فرایند با «برنامه‌ریزی مدیریتی» مقابل آثار بی‌کیفیت نایستد، بی‌تردید آنچه به عنوان رونق تئاتر می‌بینیم، دیگر در آینده نمی‌توانیم شاهد باشیم. عوامل مختلفی می‌تواند بر کیفیت محتوایی و اجرایی تئاترهای روی صحنه مشهد تأثیرگذار باشد.

آموزش علمی به جای منفعت‌های آموزشگاهی

«آموزش» مهم‌ترین اصل است و دو شکل دارد؛ در پیشکسوتان و خاک‌خورده‌های تئاتر به‌صورت به‌روزرسانی و مطالعه و رفتن به‌سمت روش‌های جدید بروز پیدا می‌کند اما در هنرجویان به شکل طی کردن مراحل دقیق آموزشی است. بنابراین آموزشگاه‌ها نقش اساسی در این زمینه دارند؛ البته اگر برای سود بیشتر، تخصص استادان را با منفعت خود جابه‌جا نکنند. متاسفانه عطش رسیدن به پله‌های بالاتر و تولید نمایش توسط جوانان مدیریت نمی‌شود و آنان قبل از طی این مراحل کامل آموزشی به تولید نمایش روی می‌آورند که نتیجه‌اش، اجراهای ضعیف در تماشاخانه‌های تئاتر مشهد است. اهمیت دادن به نسل جدید باید در برنامه‌ریزی مدیران فرهنگی استان باشد اما باید در جایگاه و در ردیف خود بررسی شود. اکنون تماشاگر تئاتر مشهد، حرفه‌ای شده است و افزایش قیمت بلیت، هزینه‌های بسیاری برای او به‌دنبال دارد، بنابراین حق دارد که تئاتر خوب و حرفه‌ای ببیند.

تهیه طرح طبقه‌بندی تماشاخانه‌ها

بعد از بازگشایی سالن‌های تئاتر مشهد، ما در پدیده تولید و اجرا با هنرجویان بازیگری و نیز کارگردانی هنرجویان کارا ولی آموزشگاه‌ها روبه‌رو شده‌ایم که اغلب، آثار ضعیفی از آن‌ها روی صحنه می‌بینیم. همان‌طور که در جشنواره‌ها بخشی برای نسل نو درنظر گرفته می‌شد که باعث استعدادیابی و تشویق نسل جویای نام تئاتر می‌شد، در اجراهای عمومی نیز باید همین اتفاق بیفتد و باید تماشاخانه‌ای را برای این نسل درنظر گرفت. طرح طبقه‌بندی تماشاخانه و تنظیم قیمت بلیت براساس آن، سبب می‌شود تماشاگر اثر تماشایی خود را بهتر و راحت‌تر انتخاب کند. بی‌شک بررسی این رخداد، عزم مدیریت هنری و فرهنگی مشهد را می‌خواهد.

لزوم اهمیت به متون بومی و تحلیل آثار

به‌طورحتم بیش از نیمی از موفقیت یک اثر نمایشی به محتوا و کیفیت نمایشنامه آن است که معمولا هم از سمت نمایش جدی گرفته نمی‌شود و هم ازسوی متولیان فرهنگی شهر. اگر تئاتر حرفه‌ای مشهد بخواهد در مسیر درخشان خود بماند و به‌سمت سقوط نرود، باید تمام فعالیت‌های خویش را فقط به تولید و اجرای تئاتر اختصاص ندهد. تولید نمایشنامه نویسندگان مشهدی-همان‌طور که در دهه ۸۰ شاهدش بودیم- در شوراهای ایده و اجرای نویسندگان صورت بگیرد. هم‌فکری و تعامل میان نویسندگان و اهالی اندیشه و فکر می‌تواند آثار اجرایی را از مسیر «تئاتر صرفا برای پول» خارج کند و به‌سمت هنر روشنفکر و اندیشه‌ای ببرد. متاسفانه به دلیل نبود فضاهای نقد و تحلیل آثار روی صحنه، بستری امن برای برخی هنرمندان به‌وجود است که هر چیزی را به‌عنوان تئاتر روی صحنه ببرند.

شورای فنی و ضرورت بررسی کیفیت آثار

قبل از بیماری کرونا تمام تماشاخانه‌ها دارای شورای فنی بود که هنرمندان صاحب‌نظر تئاتر درباره اجراهای آن نظر می‌دادند اما وضعیت نابسامان تماشاخانه‌ها در شرایط کرونا سبب شد که برخی از آن‌ها تن به اجرای هر اثری بدهند. بی‌تردید آینده و رشد تماشاخانه‌ها بستگی به آثاری دارد که در طول سال به اجرا گذاشته می‌شود. هویت سالن‌های تئاتر به کیفیت آثاری بستگی دارد که در ذهن تماشاگر شکل می‌گیرد. سالن‌هایی هستند که جامعه مخاطب خود را دارند و بیشتر دارای تماشاگرانی ثابت هستند. آن‌ها باید محتوای نمایشنامه‌ها و نیز کیفیت اجراهای متقاضی را بیشتر ارزیابی کنند. در «اقتصاد تئاتر» وجه اقتصادی نباید بر وجه فرهنگی تئاتر غلبه کند. این اتفاق سبب می‌شود خانواده‌ها تئاتر را از سبد کالای فرهنگی خود خارج کنند.

اخبار هنری مشهد

اکران «خون خدا» در پاتوق فیلم کوتاه مشهد

برنامه اکران و نقد و بررسی پاتوق فیلم کوتاه مشهد به فیلم سینمایی «خون خدا»، به‌نویسندگی و کارگردانی مرتضی‌علی‌عباس‌میرزایی، اختصاص دارد که شنبه ۱۹شهریور، ساعت ۱۶ در حوزه سینماهویزه برگزار می‌شود. در این فیلم که محصول سال ۹۷ است، سیاوش حقیقی به‌عنوان تهیه‌کننده و رضا اخلاقی، از سینماگران مشهدی، به‌عنوان بازیگر فعالیت می‌کنند. «خون خدا» داستان کارتن‌خوابی را روایت می‌کند که دوران نقاهت ترک اعتیادش در خیابان‌ها، مصادف شده‌است با دهه اول محرم. او شب عاشورا در جعبه غذای نذری که برایش آورده‌اند، پاکتی آغشته‌به‌خون می‌یابد. پاتوق فیلم کوتاه مشهد را انجمن تهیه‌کنندگان فیلم مشهد با همکاری حوزه هنری خراسان رضوی هر هفته در مشهد برگزار می‌کند.

اکران ۳ فیلم سینمایی از مهر

فیلم‌های سینمایی «ملاقات خصوصی» به کارگردانی امید شمس، «گیج گاه» به کارگردانی عادل تبریزی و «خط استوا» به کارگردانی اصغر نعیمی از ششم مهر اکران می‌شود. به گزارش شهرآرا، با نزدیک شدن به روزهای پایانی تابستان و در پیش بودن مسابقات جام جهانی از آذر امسال، چند فیلم که ظرفیت مناسبی برای فروش دارند، خود را برای اکران در اول پاییز آماده می‌کنند. تاکنون «ملاقات خصوصی» که نخستین‌بار در جشنواره سال گذشته به نمایش درآمد و با استقبال فوق‌العاده مخاطبان مواجه شد، جزو فیلم‌های باقی‌مانده اکران امسال است که پیش‌بینی می‌شود با فروش بسیار خوبی روبه‌رو شود. «گیج گاه»، نخستین ساخته سینمایی عادل تبریزی است که در جشنواره سی‌ونهم فیلم فجر به نمایش درآمد و از فیلم‌های پرفروش جشنواره بود. باتوجه به ترکیب بازیگران و سوژه فیلم، «گیج گاه» می‌تواند فروش خوبی در گیشه داشته باشد. «حوزه هنری» پخش فیلم را برعهده دارد. کمدی «خط استوا»، به کارگردانی اصغر نعیمی، دیگر فیلمی است که اکرانش برای مهرماه قطعی شده است. این فیلم با بازی فرهاد اصلانی، سیامک انصاری و آزاده صمدی که در کشور اندونزی و جزیره بالی ساخته شده است، داستان رئیس و نایب رئیس فدراسیون فوتبال است که در آستانه اجلاس سالانه ای‌اف‌سی برای ترکاندن یک بمب خبری، سفری مخفیانه به بالی می‌کنند تا با زیدان که در سفر خانوادگی به‌سر می‌برد، قرارداد ببندند، اما یک اتفاق همه‌چیز را به‌هم می‌ریزد.

تولید فیلم کوتاه «زندگی انتزاعی» در مشهد

فیلم کوتاه «زندگی انتزاعی»، به نویسندگی و کارگردانی علی ضیاییان، در مشهد تولید شد. در این فیلم، بازیگران تئاتر و سینمای مشهد چون پاییز علی‌آبادی، ساجد اندرون، دریا تاجیرودی، سیما صادق‌زاده، فاطمه جعفرزاده، مسعود روشن ضمیر، صدف شیرافکن، سیدمحمد سادات، مازیار طباطبایی و معصومه بصیری نقش می‌آفرینند.

اجرای «ژنتیک» در «شمایل»

تئاتر «ژنتیک علمی درباره زیست شناسی یا کشتن گرگ سفید در بیابان»، به نویسندگی و کارگردانی مهسا غفوریان، از ۱۷شهریور، هرشب ساعت ۱۹:۳۰ به مدت ۹۰ دقیقه در تماشاخانه شمایل واقع در بولوار احمدآباد، خیابان پاستور ۱۱ به اجرا درمی‌آید. در خلاصه داستان این نمایش که در سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، جایزه ویژه هیئت داوران را از آن خود کرده، آمده است: «امروز دانشجویان رشته ژنتیک سلولی مولکولی، امتحان کتبی اخلاق زیستی دارند. پیش از امتحان، یکی از آن‌ها حرفی از دهانش بیرون می‌پرد و به استاد می‌گوید. حالا همه باید یکی پس از دیگری پاسخگو باشند؛ شاید برای اینکه شفاهی، امتحان اخلاق زیستی بدهند».

راهیابی اثر هنرمند مشهدی به جشنواره «هایفست»

نمایش «مستطیل» به کارگردانی «صحرا رمضانیان»، هنرمند مشهدی تئاتر، به بیستمین دوره جشنواره بین‌المللی هنرهای اجرای هایفست ارمنستان راه یافت. از هشت نمایش دعوت‌شده از ایران، چهار نمایش از تهران و چهار نمایش از شهرستان‌های مختلف هستند که از این تعداد سه اجرا خیابانی، دو اجرا عروسکی و بقیه اجراهای صحنه‌ای هستند. گفتنی است، جشنواره، میزبان سمینارها و کنفرانس‌های متعددی است و مهدی نصیری، هنرمند مشهدی و رئیس کانون ملی منتقدان تئاتر ایران، از دعوت‌شدگان آن است. بیستمین دوره جشنواره بین‌المللی «هایفست» ارمنستان از ۹ تا ۱۶ مهر با میزبانی از هشت نمایش از ایران در شهر ایروان برگزار می‌شود.